

İTÜ EVİ
“TÜRKİYE’DE TERÖR VE ULUSAL GÜVENLİK
SORUNU”

Konuşmacı: E. Albay ERDAL SARIZEYBEK

24.01.2009

----&----

AKAD ÇUKUROVA- Değerli arkadaşlarım, sayın konuklar, İstanbul Teknik Üniversitesi Evi'ne hoş geldiniz. “Cumartesi Söyleşileri” kapsamında bugünkü konuşumuz Sayın Emekli Albay Erdal Sarızeybek. Kendisine hoş geldiniz diyoruz, lütfedip davetimizi kabul ettiği için teşekkürlerimizi sunuyoruz.

Konumuz “*Türkiye’de Terör ve Ulusal Güvenlik Sorunu*”. Gördüğü ilgiden de anlaşılıyor ki, son derece önemli bir konu. Ben Sayın Sarızeybek’in özgeçmişini kısaca vermek istiyorum.

Sayın Sarızeybek; 1976 yılında Kara Harp Okulundan Jandarma Teğmen rütbesiyle mezun oldu. 1978-1996 yılları arasında jandarma teşkilatının sınır, eğitim ve iç güvenlik birliklerinde komutanlık yaptı. 1990 yılında Fransız Jandarma Subay Okulundaki öğrenimini müteakip 1992-1994 yıllarında Şemdinli Hudut Tabur Komutanlığı görevinde bulundu. 1996-1998 yıllarında Paris Askeri Ateşe Yardımcılığına atanan Sarızeybek, 2002 yılında Türkiye’de Adli Kolluk konusunda mastır yaptı. 1999-2003 yıllarında Van, Manisa ve Şanlıurfa’da İl Jandarma Komutanlığı görevlerinde bulundu. 2005 yılında Ankara’da atandığı Uzman Jandarma Öğrenci Alay Komutanlığı görevinden Albay rütbesiyle kendi isteğiyle emekliye ayrıldı. Türk Silahlı Kuvvetleri 1. Derecede Gümüş Liyakat Madalyası sahibi emekli Sarızeybek, evli iki çocuk babası olup, çok iyi derecede Fransızca bilmektedir.

Sayın Sarızeybek’e tekrar lütfettikleri için teşekkürlerimizi sunarak, konuşmalarını yapmak üzere kürsüye davet ediyorum.

E. Albay ERDAL SARIZEYBEK- Kıymetli büyüklerim, kıymetli kardeşlerim; demin ön sırada oturuyordum, iki konuğumuz sordu, bir albayımız intihar etti biliyorsunuz.

Terörle mücadeleyi yaşamak çok farklı bir olay. 16 sene önce mesela Şemdinli'de bir çatışmaya girmişiz, aradan 16 yıl geçmiş, belki her gün o yılları yaşadık biz. O binbaşımız, albayımız Antalya'da bir çatışmaya girdi, 3 askeri şehit oldu orada, tahmin ediyorum 9 terörist vuruldu, kendisi yaralandı, felç oldu. Ben şahsen kendimi onun yerine koyuyorum. O koltuğunda oturuyor, felç olduğu koltukta, o geçen gerideki 16 yılın her gün muhasebesini yapıyor, her gün. Başka türlü biz yaşayamıyoruz yani. Biz geçmişte yaşadığımız o zorlu yılların her gün muhasebesini yaparak yaşıyoruz.

Şimdi 3-4 tane gazete her gün hakkında *"katildir, şunu öldürmüştür, bunu öldürmüştür"* diye yazı yazdı. Kaynak ne? Kaynak bir tane terörist, yani yurtdışındaki bir terörist, eski PKK'lı, halen PKK'lı diyor ki: *"Bu albay 3 kişiyi, 5 kişiyi öldürdü"*, gazeteler de bunu boy boy yayınlıyor. Şimdi bu gazeteleri okuduğum zaman düşünüyorum, o ne düşündü diye. Bir de son durumlara bakın, bu ülkede belki Türk Milletinin yetiştirdiği en büyük hukukçu Sabih Kanadoğlu'nu bile terörist diye gözaltına aldılar. Şimdi o yayınlardan sonra kendisinin de gözaltına alınabileceğini düşündü. İşte bu ölüm demek, yani tekerlekli sandalyede 7-8 polis gelecek, evinizi arayacak, onu da alıp götürececek, televizyonlar çekecek, gazetelerde manşet manşet çıkacak. İnanın bana bunun hayali bile ölümdür bizim gibi insanlar için ve ondan sonra da intihar etti. Tabii onun sorumlusu, katilleri o yayınları yapanlardır, inanın bana. Yani şu an devran dönmüyor gibi gözüküyor, ama biz inanıyoruz ki, bu devran dönüyor, dönecek ve gün gelecek bunların hepsinin hesabı sorulacaktır diye düşünüyoruz.

Şu an Birinci Dünya Savaşından hiçbir farkı yok. Hepimiz yakın tarihimizi çok iyi biliyoruz. Amerika, İsrail, Avrupa Birliği, bizi yönetenler, Barzani, DTP Masa başına oturdular ülkemizi paylaşıyorlar açık açık. Bunu da söylüyor artık. Yani ülkemizde ne oluyor, ne bitiyor diye düşünmenin ötesine geçmemiz gerekiyor; çünkü herkes fikrini, zikrini, açık açık söylüyor, haritalarını yayınlıyor ve ülkemizi parçalıyorlar masa başında. Projeye baktığınız zaman işte bir Ermeni meselesi, bir Kürt meselesi sözde. Bundan 80 yıl önce de vardı. Biliyorsunuz 1918'de Sevr

Anlaşmasıyla böyle bir planı zaten önümüze koymuşlardı. O zaman silahlı işgal etmişlerdi, biz onları yok etmiştik. Şimdi işgal silahsız.

Hani ülkemizi bölemez diyorlar; doğru, Türkiye'yi kimse bölemez. Anayasaya yazacak, diyecek ki *“Türkiye Cumhuriyet Devleti ülkesiyle ve milletiyle bölünmez bir bütündür,”* ama yönetim elimizden gidiyor. Yani doğuya bakıyorsunuz, işte Belediye Başkanı çıkıyor: *“Televizyonumuzun adını koyduk, şimdi de toprağımızın adını koyacağız”* diyor. En son Soros kaynaklı TESEV raporuna bakın, açık açık yazmış orada. Diyor ki: *“Doğuya Kürt kökenli valiler atanmalı; hâkimler, savcılar, polis müdürleri, belediye başkanları hepsi Kürt kökenli”*.

Kürtçe eğitim ve Türk kimliğinin değiştirilmesi, bakın, bu çok önemli. Ardında 5 bin yıllık en aşağı bir yazılı tarihi olan “Türk Milleti”, “Türkiye Milleti” oluyor. Türkiye Milleti diye bir millet olmaz, öyle bir millet yok. Türk Milleti var bu ülkede, Türkiye'yi kuran da Türk Milleti, ama ne yapıyorlar? Kimliğimizi değiştiriyorlar. Anayasayı değiştirecekler işte. 66. maddede yazıyordu. *“Türkiye Cumhuriyeti'ne vatandaşlık bağı ile bağlı olan herkes Türk'tür”* diyordu ve Mustafa Kemal Atatürk demişti. *“Türkiye Cumhuriyeti'ni kuran Türkiye Halkına Türk Milleti denir”* diye. Türk Milleti vardı. Şimdi ne oluyor? Türkiye oluyor, Türkiye Bayrağı, Türkiye Ordusu, Türkiye Milleti. Onun bir tarihi yok ki. Bu şekildeki Ergenekon boşuna verilmedi bu soruşturmaya ad olarak; Türk Milletin varoluşuydu o.

Şimdi düşünün 7-8-10 yaşlarında olanlar, 20 yaşına geldikleri zaman, “Ergenekon” dediklerinde terör örgütü hatırlayacak. Bu, bu kadar basit, bu kadar büyük bir psikolojik harekât yürütülüyor yani. Yarın 10 sene, 20 sene sonra Van'a gittiğiniz zaman bir bakacaksınız ki, Kürtçe konuşuyorlar, tabelalar Kürtçe. Belediyeye gideceksiniz, Kürtçe konuşmazsanız iş vermeyecek size. O zaman diyeceksiniz *“bu vatan benim mi? Burası Türkiye. Türk Milletinin vatan toprakları mı?”* diye soracaksınız. Yönetim elimizden gidiyor. Bir 20-30 sene sonraya bakacaksınız, federasyon falan diyecekler. Belki o kadar da sürdürmeyecekler, halkı sokağa dökcekler, Barzani ile. Yönetim elimizden gidiyor.

Batıya baktığınız zaman, bankaları aldılar, borsayı aldılar, sigortayı aldılar. Topraklarımızı satın alıyorlar. O bir tane Yunan bankası yüzde neredeyse 0 faizle çok yüksek kredi veriyor Ege Bölgesinde. Oralara da gittik, vatandaşla konuştuk,

ödeyemiyor parayı, toprağına el koyuyor. Topraklar elimizden satın alınma yoluyla, özelleştirme yoluyla da ulusal kaynaklarımız göz göre göre elimizden gidiyor.

Bakıyorsunuz, “ılımlı İslam” diyorlar, Müslüman Türk kimliğini Hıristiyan propagandasıyla yavaş yavaş yozlaştırmaya başlıyorlar. 100 sene sonrasına baktığınızda belki Anadolu’da Müslüman Türk bulamayacaksınız. Gidiş bu, yani bir milleti yok ediyorlar, bir milleti; Türk Milletini yok etmek istiyorlar. Kimliğiyle, adıyla, tarihiyle, yani tehlike asıl burada. Yoksa “Türkiye bölünmez, parçalanmaz” diye hiç kimsenin düşünmemesi gerekiyor.

Yavaş yavaş, işte Ermeni meselesine bakın. 1970-1980’de çıkarttılar, diplomatlarımızı öldürdüler, 1970’de başladığını kabul edersek, 38 yıl nedir şimdi? Bütün Avrupa senatolarında, soykırımı yönelik kanunlar çıkıyor, anıtlar yapılıyor. Kaç senede olmuş bu? 40 yılda. Alın kırk yıl ötesine götürün, Barzani Irak’ta Kürt Devleti’ni kurdu, Ermenilerle şimdi birleşecekler, beraber aynı kararları çıkartacaklar, yavaş yavaş. Ondan sonra soykırımı eğer kabul ederlerse, uluslararası bir mahkeme kuracaklar, “Türkiye soykırım yapmıştır” diyecekler, toprak talepleri gelecek ardından. Kimliğimiz zaten değiştiriliyor. Biz kendi toprağımızda ne olduğu belli olmayan bir sürü haline geleceğiz. Proje bu ve hepsi adım adım yapılıyor ve gözlerimizin önünde yapılıyor ve devlet avucumuzun içinde bir buz olmuş, damla damla eriyor, damla damla eriyor. Eğer olaya bu şekilde bakarsanız, yapılmak istenenlerin ne anlama geldiğini siz de çok daha iyi, net bir şekilde göreceksiniz.

Şimdi bu nasıl oldu? Ben size bildiğimiz şu tarihimizi çok kısa bir şekilde özetleyeceğim. Üç tane proje var. Bu artık açık açık söyleniyor, bunun haritaları yayınlandı. “Büyük Ortadoğu Projesi.” Bizans projesinden kimse bahsetmiyor. Asıl proje “Bizans Projesi”. Büyük Ortadoğu Projesi buna eklenmiş. Büyük İsrail Projesi. Bizans Projesine eklenmiş. Neden Bizans Projesi?

Bakın, bu harita 1920’de yapılmış, çizdikleri harita. Sevr Antlaşmasında önümüze koydukları sözde Kürdistan, Ermenistan, Batı Anadolu Yunan işgaliyle bu haritayı önümüze 1920’de koymuşlar. Fransa Cumhurbaşkanı Jacques Chirac “Biz Bizans’ın çocuklarıyız” dedi. Bizim ülkemizin sözde aydınları bu sözü, yani “biz Bizans’ın çocuklarıyız” diyerek, yani “hepimiz aynı uygarlığı yaşayan insanlarız” diye tercüme ettiler bize. “Bizans’ın çocuklarıyız” demek o demek değil.

“Bizans’ın çocuklarıyız” demek, “Siz Orta Asya’dan geldiniz, Anadolu’yu işgal ettiniz” demek. “1071’de Malazgirt Savaşı’nda Bizanslıları yendiniz ve topraklarımızı işgal ettiniz” demek. Bunu nereden anlıyoruz? Bununla birlikte Amerika Başkanı Bush, “Haçlı seferleri başlattık” dedi. Şimdi Bizans’ın çocuklarının yanına Haçlı Seferlerini koy, 1096’da, ta bin yıl önce. Haçlı Seferleri başlatıldığında iki görevleri vardı, tarih yazıyor bunu. 1. Anadolu’daki Müslüman Türkleri Anadolu’dan kovmak. 2. Kutsal toprakları ele geçirmek, yani Kudüs. Haçlı Seferlerinin amacı buydu. Hatta Bizans Latin Krallığı kurdular Kudüs’te. Kutsal toprakları ele geçirdiler, ama Anadolu’dan Türkleri kovamadılar. Ne yaptı ondan sonra Osmanlı? Devletini kurdu, gücüyle yavaş yavaş üç kıtaya yayıldı.

Osmanlı güçlü olduğu zaman hiç kimse sesini çıkarmadı, Avrupalılar hiç seslerini çıkarmadılar. Hatta Fransa Kralı 1. François Kanuni Sultan Süleyman’dan -biliyorsunuz meşhur bir mektubu var Kanuni Sultan Süleyman’ın- yardım istedi. İspanya Kralı çocuklarını esir almıştı Fransa’nın. Kanuni Sultan Süleyman’dan yardım istedi. Dedi ki: “çocuklarımı kurtar”. Ne zamanki Osmanlı donanmasını gönderdi İtalya’ya. Bu sefer Avrupalılar tutuştu ve dediler ki: “Osmanlı çıkarsa İtalya’dan, öbür toprakları da alırlar”. Çocuklarını geri verdiler, Osmanlı da geri döndü, ama Osmanlı toprak kaybetmeye başladığı zaman 1800’lü yıllardan itibaren yavaş yavaş da onlar saldırmaya başladı.

Birinci Dünya Savaşına geldiğimizde, tam 2 milyon kilometrekare toprak kaybettik. 1915’te bütün güçleriyle geldiler. Çanakkale’ye 250 bin şehit verdik, geçemediler. 1918’de savaş bitti, Mondros Ateşkes Antlaşması yapıldı. Öbür ülkelerle ateşkesi uyguladılar, Türkiye ile uygulamadılar, 3 gün sonra İstanbul’u işgal ettiler. Ertesi yıl 1919’da İzmir’i işgal ettiler ve peşinden Polatlı’ya kadar geldiler. Bu haritayı önümüze koydular, kabul ettirmek için. Eğer ki bunu kabul etmiş olsaydık, zaten şu an bu toplulukla birlikte bir arada olamazdık; çünkü bizi çoktan tarihten silmiş olurlardı. Kabul etmedik, savaştık, yendik, Anadolu’yu kurtardık.

Şimdi bakın, günümüze, ne diyorlar? Bir Ermeni meselesi, bir Kürt meselesi.” İşte haritası burada. 1920’de zaten bunun planını çizmişlerdi. Peki, bununla ne amaçlıyorlar? Eğer ki, Doğu Anadolu’yu bu şekilde elimizden alırlarsa, -çocuklarımız için söylüyorum- batıda kalan Müslüman Türk varlığının Asya’daki

Türk varlığıyla bağıni kesecekler. Kürdistan'ın altında Barzani'nin kuracağı Kürt Devleti -ki kurdu, bir tanınması kaldı Türkiye tarafından- bir Yahudi yönetiminde Kürt Devleti olacak.

Uğur Mumcu Haftasındayız. Uğur Mumcu da öldürülmeden önce yazdığı son makalede, *“Molla Mustafa Barzani'nin bir Yahudi ajanı olduğunu ve onlardan para aldığı”* yazdı, 15 gün sonra da öldürüldü. Yani büyük Kürdistan, büyük Ermenistan, altta büyük İsrail, Anadolu'daki Türk varlığının Asya'daki Hazar Bölgesindeki Türk varlığıyla bağıni kesecekler. Sonra silahlı işgal olmayacağı için, bizimle savaşmayacakları için, kimliğimizi değiştirecekler, değiştiriyorlar. *“Türkiyeli”* diyorlar, Müslümanlarımızı değiştirmeye çalışıyorlar. O da İtalya Reform Bakanı bundan 2 ay önce söyledi. Dedi ki: *“Türklerin nüfusu azalsın”*. Nüfusu azalsın demek; Ermenistan, Kürdistan demek. *“Nüfusu azalsın, batıdakiler de Hıristiyan olsun, gelsin Avrupa Birliğine alalım”* dedi. Bu iş bu kadar basit, iki ay önce söyledi.

Şimdi biz, terörle mücadelede çok zor yıllar geçirdiğimiz için söylenen her sözü can kulağıyla dinliyoruz. İşte hükümet çıkıyor diyor ki: *“Terörle mücadeledeki kararı aldık, alacağız, yapacağız, edeceğiz”* Yani sizler de dinliyorsunuz ama bizim dinleyişimiz biraz daha farklı. *“Ne yapmak istiyorlar?”* diye kendi kendimize soruyoruz. Çünkü biraz sonra geçirdiğimiz yıllardaki siyaseti de anlatacağım size, yani her sözün ne anlama geldiğini çözmeye çalışıyoruz. *“Bizans'ın çocukları”*nın yanına *“Haçlı Seferleri”* sözünü koyun, ardından İtalya Reform Bakanının *“Türklerin nüfusu azalsın, batıdakiler de Hıristiyan olsun, gelsin Avrupa Birliğine”* sözünü yan yana koyduğunuz zaman, Bizans projesi kendiliğinden ortaya çıkıyor.

Doğu Anadolu'da yönetimi ele geçirmek, Batı Anadolu'daki Müslüman Türk varlığının Hazar'daki Türk dünyasıyla bağıni koparmak, kalan topraklarda da misyonerlik çalışmalarıyla *“Müslüman Türk”* kimliğini ve Müslümanlığını tarihsel süreç içerisinde yok etmek.

Biz Asya'dan Avrupa'ya uzanmış, tarihteki son Türk Devletiyiz, son Türk Devleti. En ileride, Hazar'daki Türk dünyasının Batıya açılmış en son kalesiyiz. Eğer ki bu kale düşürülürse, bu millet tarihten silinirse, hepsi gene Asya'da Amerika'nın Afganistan politikaları, Hazar Körfezi politikalarıyla sıra onlara da gelecek.

Bugün Avrupa Birliği var, Amerika Birliği var, Afrika Birliği var, Arap Birliği var, bir Shanghai Beşlisi var. Dünyada olmayan tek birlik, Türk birliği. Eğer ki Türk dünyası, bir birlik halinde bir güç olarak ortaya çıkarsa, bunlar, bu Bizans'ın çocukları, bizim tarihimizi bizden iyi biliyor. Öyle bir güç ortaya çıkarsa, bu güçle mücadele edemeyeceklerini de biliyorlar; bütün mesele bu.

Peki, Amerika nasıl katıldı bu işe? Biliyorsunuz Birinci Dünya Savaşından sonra Fransa ve İngiltere Körfez Bölgesinde manda devletler kurdular ve yönetimi ellerine aldılar, ama İkinci Dünya Savaşından sonra dünyada bir strateji değişikliği oldu. İngiltere ve Fransa çekildi, yerine 1948'de İsrail Devletini kurdular ve Amerika fiilen Körfez'e adımını attı. Amerika ne istiyor? Amerika'nın istediği enerji. Diyor ki: *"Ben bu bölgelerdeki enerjiyi alırsam, Amerikalı vatandaşlar ucuz enerji kullanır"* Yani kendi vatandaşını iyi yaşatmak istiyor. Hem Hazar Bölgesi'nde hem Körfez Bölgesi'ndeki enerjiyi alıp, bu enerjinin nakledildiği yollar üzerinde, güzergâhlar üzerinde bulunan ülkeleri, ulus devlet -bizim gibi- ülkeleri parçalarsam, küçük küçük kendi sorunlarıyla boğuşan, küçük küçük devletler haline getirirsem, benim bölgedeki emperyalist emellerime hiç kimse karşı koyamaz diyor. Amerika'nın istediği bu. Bizans Projesi'ndeki sözde Ermenistan ve sözde Kürdistan meselesi Amerika'nın bu emperyalist düşüncelerine hizmet ediyor. O zaman diyor *"buna destek vereyim."* Neden? Sadece bir Kürdistan Projesi 4 ülkeyi parçalıyor. İran, Suriye, Irak, Türkiye. 4 ülkeyi parçalıyor.

Dolayısıyla, asıl proje Bizans, ama Amerika emperyalist emelleriyle bu projeye kendisi destek veriyor. Amerika'nın yanında da Körfez'e getirdiği bir İsrail var. Yani tarihten öç almak biraz hayal gibi geliyor, ama Yahudilerin dünyada kurduğu ilk krallığın adı Yahuda. Kudüs başkentli ilk krallık. Bu Yahuda Krallığı'nı yıkan, 2500 sene önce ilk uygarlık Babil Medeniyeti. Babil bugünkü Irak. Bakıyorsunuz bugün Babil medeniyetini tarihten sildiler, parçaladılar. 1,5 milyon Müslüman'ı öldürdüler, 3 milyon Iraklı Müslüman göç etti.

Babil'i ikinci vuran devlet, uygarlık Pers. Persler; İran. Bakıyorsunuz nükleer silah meselesinde şu an İran'ı vurmaya hazırlanıyor. Yani böyle düşündüğünüz zaman, tarihsel açıdan bir öç alma meselesi var, tarihi yeniden yazma meselesi var. Bu çok açık, çok açık. Tarihi yeniden yazmak istiyorlar. Nasıl yazacaklar? Anadolu'daki Türk varlığını tarihten silecekler. Amaçları o, güçleri yeterse.

Körfez'de ne yapacaklar? Kendilerini 2500 sene önce ilk vuran Babil ve Pers medeniyetini tarihten silecekler.

Tabii İsrail Körfez'e 1948'de geliyor. Tevrat'ta da biliyorsunuz kutsal toprakları var, Nil'den Fırat'a kadar. Dini açıdan da baktığımızda, kendilerinin kutsal kitabında diyorlar ki: *"Nil'den Fırat'a kadar topraklar bizim."* Nil'den Fırat'a dedikleri bizim topraklar.

Tabii şimdi İsrail'in stratejisi çok farklı. İsrail, yönetimi istiyor, yönetimi. Yani biz Türk olarak burada kalabiliriz, Anadolu'da yaşarız, çocuklarımız da, ama yönetim İsrail'in elinde olur. Yönetim elinde olduktan sonra mesele yok ki. Yönetilenler sürü gibi gider, önemli olan yönetendir. Yönetenin Türk Milletinden olması lazım. Türk Milletinin milli menfaatlerini koruyan, düşünceler olması lazım. Eğer ki yönetici zihniyet İsrail'e hizmet eden bir zihniyetse, mesele yok. İstedikleri gibi yönetirler, her türlü kaynaklarımızı kullanırlar ve bizi kendi topraklarımızda köle haline getirirler.

İsrail bunun için bir strateji benimsemiş. 1980'de bu ortaya çıkmış. Bakmayın, aslında ben, bu günkü siyasi iradeye teşekkür ediyorum. Neden dersiniz, bunları öğretti bana, araştırttı; tarihi araştırttı, bu Bizans projesini. Nedir bunlar, ne yapmak istiyor, İsrail ne yapmak istiyor? Amerika? Bu Kürt Meselesi nedir, nasıl çıkartılmış? İnanın bana, ben bunları bilmiyordum. 2005'de kendi isteğimle emekliye ayrıldıktan sonra baktım ki hâlâ şehit veriyoruz. 30 yıldır süre gelen bir terör. 14 bin vatandaşımız, askerimiz şehit düşmüş. O zaman dedim ki, bu ne iş? Bu terör değil, yani Birinci Dünya Savaşı 4 yıl sürmüştü. İkinci Dünya Savaşı 5 yıl, Kurtuluş Savaşı 3 yıl. 30 yıldır süren bir terör. Böyle bir şey olmaz. Bu terör değil. Bunun ardında demek ki bir küresel proje var ve bunu ben sizlere bu gün burada anlatmaya geldim.

İsrail'in stratejisini de araştırdık bulduk, 1980'lerde yazmışlar, adı *"1980'lerde İsrail İçin Strateji"* "Oded Yinon" adlı bir Yahudi diplomat, 1980'de Dünya Siyonist Dergisi Kivinum'da yazmış. Diyor ki: *"İsrail'in Körfez'de yaşayabilmesi için -Arap dünyası içerisinde- Mısır'dan Pakistan'a kadar tüm bölge ülkelerini, etnik köken ve dini mezhep farklılıkları temelinde parçalaması gerekir"* diyor. Strateji açık, 1980'de bunu koymuşlar ve o ülkeleri tek tek analiz etmişler. Etnik kökenlerini belirlemişler, dini mezhep farklılıklarını belirlemişler. Tabii şimdi

insan düşünüyor, “özellikle son birkaç yıldır Türkiye’de neden etnik köken araştırması yapılıyor?” diye. İşte İsrail için; çünkü İsrail bunu yazmış bunu strateji olarak. Diyor ki: “Bölge ülkelerini etnik köken ve dini mezhep farklılıkları temelinde parçalayacaksınız” diyor. Bunu adım adım gerçekleştirdiler.

Tabii biz burada, yani Irak’a bakacak olursanız, Irak 3’e parçalandı. Nasıl parçalandı? Şii, Sünni, Kürt. Şii-Sünni dini mezhep. Arap-Kürt etnik köken, yani Irak’ın parçalanması tam bir trajedidir ve tam bir İsrail stratejisinin uygulandığı örnektir; trajik bir örnek. Etnik köken ve dini mezhep temelinde parçalamak. Bakın Türkiye’ye, ne strateji uygulanıyor? Etnik köken, dini mezhep.

Alevi vatandaşlarımızın bugün medyaya taşınmasının başka amacı yok. Dini mezhebi karıştırıyorlar, Türk-Kürt meselesini, Türk-Ermeni meselesini boşu boşuna medyada tartıştıkları yok, bu da İsrail’in stratejisi. Yani dolayısıyla, bugün her kim, ister sivil toplum örgütü ister siyasi parti, Türkiye’nin birliğini bir kenara bırakarak, etnik köken ve dini mezhep temelinde bir siyaset güdüyor ise, çok açık bir gerçeği bize gösteriyor ki, bu siyaset İsrail’e hizmet ediyor, bize değil.

Şimdi adım adım bunlar nasıl geldiler? Onu bu tahtada göstermek daha iyi olacak. İhanet öyle bir şey ki, yaşarken ihaneti görmek çok zordur. 1992’de biz Şemdinli’deydik. Karakol 100 kişi, saldırı terörist 500 kişi. Biz o anda hiçbir şey görmedik, ama aradan 16 yıl geçince, o 16 yılın muhasebesini yaptığımız zaman, biz ta o zamanda ihanetin içine düştüğümüzü fark edememiştik. Biz şimdi görüyoruz ve şu son dönemde bütün uğraşımız size ihaneti gösterebilmek. Eğer ihaneti görürseniz, tehdidin kaynağında ne olduğunu da göreceksiniz. Neden dersiniz, Amerika’nın projesi olabilir. Eğer gücü yetiyorsa yapsın. İsrail’in de projesi olabilir, Avrupa Birliği’nin de olabilir. Peki, ya biz, bizim projemiz ne? Bizim de ülkemizin bir Cumhurbaşkanı var, Başbakanı var, hükümeti var. Alınan kararlar var, yani eğer ki biz kendi hükümetimizle birlikte bu projeleri etkisiz hale getirebilsek, zaten sorunu çözüyoruz, ama geriye dönüp tarihsel sürece baktığımızda; bizi yönetenler, bize hizmet yerine size anlattığım küresel projeye hizmet etmiş.

Nasıl etmiş? Özal. Buna biz Özal siyaseti diyoruz. Sevdiğiniz, sevmezsiniz hiç önemli değil. Her türlü siyasi düşüncenizi lütfen şöyle masanın bir kenarına bırakın, sadece tarihsel sürece bir bakın. Özal siyasetinin temel vurgusu, Birinci

Körfez Savaşı, 1991. Şuraya da Erdoğan siyasetini yazalım. Bunun da çarpıcı noktası, İkinci Körfez Savaşı. Yani bugün içinde bulunduğumuz durumu şekillendiren bu iki Amerika'nın müdahalesi olmuştur. Bu iki Amerika'nın Körfez'deki savaşında Türkiye'nin milli politikası nedir, ne uygulanmıştır, sonucu nedir? Burası çok önemlidir, yani bunu fark edebilmek o kadar zor ki. Yani şehitlerimizin boşuna şehit olmadıklarına inandığımız için hep bu konuları tek tek araştırdık; çünkü ben bunu ikisinde de fiilen yaşadım.

Özal siyasetine de, Erdoğan siyasetine de baktığınız zaman, ikisinde de birer tane Körfez Savaşı var, ikisinde de Amerika müttefik. Erdoğan siyasetinde de Amerika müttefik. İkisinde de Irak'a girmedik. Hatırlarsanız, 1991 Körfez Savaşında da Genelkurmay Başkanımız istifa etti, Irak'a harekât olmasın diye. Bu savaşta da Irak'a girmedik, İkinci Körfez Savaşında da Irak'a girmedik. İkisinde de dış politikamız aynı. Irak'ın toprak bütünlüğünün korunması, Irak'ın kuzeyinde Kürt devletinin kurulmasının engellenmesi. Kerkük Türkmenlerinin merkezi yönetimindeki haklarının korunması ve PKK terör örgütünün tarihten silinmesi. Bunda da politikamız bu, bunda da politikamız bu.

Peki, sonuçlarına bakalım. Özal siyasetinin sonucunda Avrupa siyasetinde Kürt sorunu ortaya çıktı. Nasıl çıktı? 1988'de Amerika Saddam'a yol verdi, Halepçe katliamını yaptırttı, 1 milyona yakın sığınmacı Türkiye'ye geldi. 100 milyar dolar ekonomik kayba uğradık. O sığınmacılara tek kucağını açan biz olduk, ama o sığınmacı meselesi Avrupa'nın siyasetine, yani Bizans'ın çocuklarının siyasetine Kürt sorunu olarak çekildi.

İkinci sonucu: Barzani liderliğinde Otonom Kürt Devleti'nin altyapısı kuruldu.

Üçüncü sonucu: Yaklaşık 25 bin kişilik bir PKK Terör Örgütü ortaya çıkarıldı.

1992 yılında yeni binbaşyım, Şemdinli'ye tabur komutanlığına atandım. Daha terörist falan bilmiyoruz ne olup olmadığını. Şimdi o dönemi anlatırken haritada göstereyim. İşte Şemdinli şurası. Devlet beni binbaşı rütbesinde tabur komutanı olarak gönderdi. Teröristler, Hakuk ve Basyam. O zaman İran destek veriyordu. Jerma Kampı vardır şurada. Jerma Kampını da kullanıyordu PKK ve biz üç bölgeden teröristler tarafından kuşatıldık, yıl 1992, ama haberimiz yok. Neden? Ülkenin bir Cumhurbaşkanı var, hükümeti var, milli istihbaratı var. 30 Ağustos

1992'de, teröristler şuradaki Jerma Kampının bulunduğu yerde, Alan Karakolu'na saldırdı. Karakol 100 kişi, saldıran 500 kişi. Ben tabur komutanıyım, 6 kişiyle gittik, pusuya düştük, mayına bastık, 1 askerimiz şehit oldu. 5 saat çatıştık orada teröristlerle. Öldürmeyen Allah öldürmüyor, yoksa orada hepimiz gitmiştik. Ama bir zırhlı araç bizi kurtardı oradan, teröristlere de darbe de vurduk, ama 19 şehit verdik.

Özal geldi bir hafta sonra. 30 Ağustos'ta çatışmaya girdik, 19 şehit verdik. Teröristlerden ele geçen silahları da dizdik. 7 Eylül günü Özal Şemdinli'ye geldi, Şemdinli'den de Alan Karakolu'na geldi. Önce silahları gösterdim. Bizde 89 mm'lik roketatar var, boru tipi, iki boru tutuyorsunuz, manyetolu. Tetiği çektiğinizde manyeto çalışır da, kablodan akıp rokete giderse roket patlar. Teröristlerde LPG7 roketatar var. Önden dolduruşlu, tetiği çektiğinizde patlıyor. Biz teröriste bir tane roket atarken, terörist size 10 tane roket atıyor. Bizde MG 3 otomatik tüfek vardı, tozda tutukluk yapıyordu -hâlâ yapar- teröristlerde Bikeysi makineli tüfek vardı. Çamurun içine sok, çıkart, ateş et, patlıyordu. Kanas dürbünlü keskin nişancı tüfeği vardı, 1 200 metreden nokta atışıyla vuruyordu, bizde yoktu. Benim ilk şaşkınlığım onda oldu. Bu silahlardan bizim niye haberimiz yok; bu bir.

İkincisi, bu teröristten bizim niye haberimiz olmadı. Hakurk şurası, yani aşağı yukarı 30 kilometrelik bir alan. Bu Hakurk'un içerisinde nereden baksanız her dere yatağı, çatak, mağara, oyuk ve sığınakta belki 200 tane PKK kampı var. Kaldı ki bu alan, belki de Molla Mustafa Barzani döneminden beri hem Saddam'a karşı, hem İran'a karşı, kendilerini savundukları en stratejik bölge. Sayısız sığınak var, hastanesi, karargâhı, şusu busu. Hâlâ bilmiyoruz orada nerelerde ne var.

Bu alanda, bu Hakurk, Jerma ve Baysan üçgeninde 5 bin terörist. Benim Şemdinli'de toplamda 2 000 askerim var, karakol 100 kişi, saldıran 500 kişi. Biz bunu anlattık Özal'a. Dedik ki: *"Bunları vurmamız lazım, oraya girmemiz lazım, yoksa tekrar saldıracaklar"* Bizi dinledi, gitti. 5 gün sonra Basyam Kampı'ndan sizlerin de çok iyi bildiğiniz Aktütün Karakolu'na yine yaklaşık 500 kişi saldırdı, 22 şehit verdik. Ardından Derecik'e saldırdılar, Derecik de şurada. Hakurk alanının açıldığı yerde 33 şehit verdik. Yani sorgulayacağımız şu: Özal siyasetinin yarattığı sorun budur, sonucu budur. Bu silahlı gücün yaratılması, 1991'de Özal zamanında Birleşmiş Milletlere Amerika müracaat etti, 36. Paralelin kuzeyine, yani bu bölgeye,

işte şu teröristlerin bulunduğu bölgeye Saddam kuvvetlerinin girmesini yasakladı. Uçuş ve müdahale yasağını koydu, Uçuş ve müdahale yasağından sonra Saddam geri çekildi. Çekilirken bütün silah ve cephanesini bu bölgede bıraktı. PKK'lı teröristlerle Barzani, Talabani bir araya gelip silahları yağmaladılar ve Erbil'de açık silah pazarı kurdular. Tabii o çatışmalardan sonra bunları tespit ettik.

Bizim sorgulamamız gereken şu: Bizim bir devletimiz var, devletimizin başında siyasete damga vurmuş Özal var. Bizim bir milli politikamız var, Irak'a karşı. Çıkan sonuçların hepsi, bizim milli politikalarımıza ters. Peki, bu aşamada kime hizmet edilmiş? Bizans'ın çocuklarına, sözde Ermenistan, sözde Kürdistan meselesine.

Şimdi buradan alın, buraya gelin. Aynı siyaset, aynı dış politika, aynı müttefik. Sonuç? Kürt Devleti kuruldu, bir ilanı kaldı. Kerkük işgal edildi, PKK siyasallaştı. İşte tablo bu, aynı politikalar. Sonuç nereye gidiyor? Kürt Devleti kuruldu. Şimdi bize diyorlar ki: *"Irak'ın kuzeyinde küçük bir Kürt Devleti kurulsa ne olur?"*

Barzani PKK'dan daha tehlikeli. Neden tehlikeli? Barzani aşiret, doğudaki halkımız da aşiret. Barzani ile doğuda yaşayan vatandaşlarımızın arasında dini mezhep Nakşibendî tarikatı bağı var. PKK'ya halkımız hiç destek vermedi. Ben canlı şahidim, bakmayın siz, halkımızın cehaleti, yoksulluğu üzerinden, feodal yapı üzerinden siyaset yapıyorlar.

Daha dün haberlerde okudunuz, Erbil'de PKK terörüyle mücadeleyle ilgili bir üçlü koordinasyon merkezi kurulmuş. Ben yanılmıyorsam, PKK Terör Örgütü büyük bir ihtimalle eylemlerini durduracak. PKK'yla Amerika ve Barzani ve DTP anlaşacak. PKK eylemleri durup da Barzani'yi bize dost ve melek Barzani diye gösterecekler, ilişki geliştirecekler. Barzani büyük Kürdistan projesinin artık siyasi lideridir, PKK değil. Barzani'yi bu şekilde Türkiye tanır ise, Irak kuzeyindeki Kürt Devletini de tanımış olacak. DTP siyasetiyle anlaşan Barzani, bundan sonraki isteklerini bu siyaset üzerinden hükümete bildirecek. Eğer ki, hükümet yapmazsa, Barzani halkı sokağa dökcek.

Şimdi bu tabloda AKP, DTP, PKK, Barzani, Amerika hepsi anlaşırca, işte Anayasa değişecek, Kürt kimliği tanınacak, Kürtçe eğitimi ikinci dilde konulacak, yerel yönetimlere yetkiler verilecek, büyük Kürdistan'ın hem Irak'taki hem

Türkiye'deki parçası fiilen ortaya çıkacak, fiilen. Adı önemli değil, adına şimdilik Kürdistan demeyecekler. Televizyona çıktı, ne diyor? *“Kürtçe televizyonu kurduk, bundan sonra bir tek topraklarımızın adını koymak kaldı”* diyor.

Talabani ortaya çıktı ne diyor? Diyor ki *“PKK silahını bırakacak, Türkiye'ye teslim edeceğiz.”* Hükümet de *“Yok öyle bir şey, biz teröristleri affetmeyeceğiz”* diyor. Bu da tuzağın ya da ihanetin ikinci bir parçası. Neden dersiniz? 5 bin terörist var en az. Bu 5 bin teröristi silahını bırakıp, Türkiye'de Habur Kapısı'ndan alırsanız, mahkemeye de verseniz, bunların hepsi serbest kalır, neden? Bir; etkin pişmanlık var. İki; hâlâ biz askerimizi şehit edenlerin kim olduğunu bilmiyoruz, faili meçhul. PKK öldürdü tamam, PKK da, kim, adı ne?

Dolayısıyla, 5 bin kişi mahkemeye çıktığı zaman *“ben kimseyi öldürmedim”* diyecek. *“Yemek pişirdim, bulaşık yıkadım örgütte”* diyecek, mahkeme bunların hepsini serbest bırakacak. Peki, bunlar işsiz. Türkiye'de zaten milyonlarca işsiz var. Bunların işi adam öldürmek, bunlar psikopat. Bunlar toplumun içine nasıl salınacak? Saldınız, iş yok, caniler; gidip kimden iş isteyecekler? Demokratik Toplum Partisi ve belediye başkanlarından. Diyecekler ki *“Bizi siz dağa çıkardınız, işte dağdan indik, bize iş verin”* Verecekler. O zaman ne yapmış olacağız biz? Kendi elimizle bir PKK ordusunu yasal olarak Doğu Anadolu'da kurmuş olacağız. Hepsi eğitilmiş, hepsi adam öldürmeye alışkın, bombalama, mayın döşeme, şu bu. Bir tek silah eksik. Silah kolay, Türkiye cephanelik. Türkiye şu an cephanelik. 1991'de Birinci Körfez Savaşı'nda Saddam'ın bıraktığı silah ve teçhizat sığınmacılar yoluyla Türkiye'ye girdi, doğuda bu silahlar. O zaman geriye bir tek o PKK'lı teröristlerin eline silah vermek kalıyor. Buna Barzani siyasetini de eklerseniz, Barzani terörist değil, halka derse ki, *“Sokağa dökülün”*, o halk çıkar. Peki, halka nasıl karşı koyacaksınız? Halka kim karşı koyabilir? Hâlbuki orada askeri birliğimiz var, halk yürüyüş yapsa ne yapacaksınız?

Dolayısıyla, tehlike gerçekten önümüzdeki dönemde çok büyüktür. Rollerini bu, tabii bunun içerisinde bir Barzani eksik. Bir de AKP ile DTP eksik. Barzani-AKP-DTP zaten aynı çizgide yürüdükleri için onun altına bir tek Türkiye'yi ekleyeceksiniz.

Bunu Irak'ta uyguladılar. Amerika askeri gücünü kullandı. AB, Kürt sorununu kendi siyaset sahnesine çekti, İsrail stratejiyi ortaya koydu: Etnik köken

ve dini mezhep temelinde parçalamak. İsrail'in stratejisi bu, size anlattım. Türkiye'deki uyguladıkları strateji aynıdır; etnik köken ve dini mezhep temelinde parçalamaktır.

Erdoğan siyaseti dedik, bu dönemlerin içerisinde bir tek koalisyon dönemi eksik, o da arada. 1993'de Özal öldü, yerine koalisyonlar başladı. Ta 2002 yılına kadar koalisyonlar sürdü. Şimdi Özal dönemi, Özal siyaseti öylesine güçlü bir PKK çıkarttı ki ortaya, Amerikan siyasetiyle, Amerikan Çekiç Gücü ile işte bizim gibi doğuya hizmet etmek için gidenler hiç beklemedikleri yer ve zamanda büyük bir silahlı güçle karşı karşıya kaldılar. Öyle bir an geldi ki, karakoldan çıkıyoruz, pusuya düşürülüyoruz. Köye giriyoruz, üzerimize ateş ediyorlar. Karakol 100 kişi, saldıran 500 kişi. Sadece 1992'de verdiğimiz şehit sayısı 1 000 den fazla. 1993'de verdiğimiz şehit sayısı 1 000'den fazla. Tabii bu binlerce şehit, bir de çaresizlik. Bu saçları orada döktük. Elimi böyle saçıma götürdüğümde, bir avuç saç geliyordu; neden? Oturup düşünüyorsunuz. 6 tane karakol var, bu sınırın etrafında. Bu sınırın Irak tarafında terörist kampları var, sayıları binleri aşkın. Düşünüyorsunuz, karakol 100 kişi, saldıran 500 kişi. Nasıl koruyacaksınız size teslim edilmiş vatan evlatlarını?

O zaman bir itirafçı meselesi çıktı. Tabii itirafçı meselesine başlangıçta sıcak bakıldı, neden? Yani nasıl bir Özal siyaseti uygulanmış ise eğer, nasıl bir Milli İstihbarat Özal'la işbirliğine gittiyse eğer, bizim haberimiz yok bunlardan, yani Irak'taki kamplardan, o sayıca çok PKK'dan, silahlardan haberimiz yok, gelip vurup gidiyor. Çoğunda hiç terörist bile göremiyoruz. Eğer teröristi vurursak, üzerinde kimliği yok, tanıyan yok, ne olduğu belirsiz; Iraklısı da var, Suriyelisi de var, İranlısı da var, Türk de var, Ermeni'si de var. Hepsinden var, ama kimlikleri yok, tanıyan da yok. Bir bakıyorsunuz bir ceset, ne olduğu belli değil, vurup gidiyorlar. Köylerimizi bastılar, köyleri koruyamadık. 7 500 vatandaşı kurşuna dizdi bunlar. 3225 köy boşaltıldı. 1 milyon insan yerinden yurdundan göç etti, koruyamadık.

İşte o zaman itirafçılar çıktı piyasaya. Bize teröristlerin kamplarını, patika yollarını, cephaneliklerini, sığınaklarını göstermeye başladı. Başlangıçta işler iyi gitti. Onların gösterdikleri yerlerde yapılan operasyonlar sonuç almaya başladı, ama sonra iş kötü gitti, neden kötü gitti? Bu itirafçılar, PKK'lı olanlar, kaçakçılığı biliyor. PKK bütün İran ve Irak hududundaki patikaları kesmiş, bütün kaçakçılıktan

haraç alıyor, bu itirafçılar onu da biliyor. Türkiye içerisinde PKK'ya haraç veren iş adamı, kumarhane, mafya, uyuşturucu kaçakçısı; itirafçı bunu da biliyor. Bu itirafçıların bir kısmı sonra doğrudan kendileri güvenlik güçlerinin içine sızdılar, hem operasyonel birliklerle, hem istihbarat birimleriyle beraber çalışıyorlar. İçeri girdiler, personelimizi taradılar, bir kısmıyla dostluk geliştirdiler, haracın ve kaçağın nerede olduklarını bildikleri için, bir kısmı doğrudan haraç almaya başladı. Bazıları bunu fark edemedi. İtirafçılar kendi başına haraç almaya başladı, vermeyeni öldürmeye başladı. Bazı karakteri zayıf güvenlik mensuplarıyla işbirliği yapanlar da oldu, iş Arap saçına döndü. Bu sefer faili meçhul cinayetler ortaya çıktı. İtirafçının belki kendisi öldürdü, haberimiz yok. Olayı çözmediler, Susurluk davasıyla. Eğer Susurluk meselesinde terör üzerinden rant sağlayan kişiler kim ise, hepsini açığa çıkarsalardı, mahkemeye verselerdi, adalet de yerini bulsaydı, bugünkü soruşturmalar olmayacaktı.

Burada sizlerin düşünmesini istediğim şu: Özal ve Erdoğan dönemi açık, sonuçları olarak. Aradaki koalisyonlar döneminde bu bilinçli mi yapıldı, bilinçsiz mi? Bilinçli yapıldıysa ihanettir, bilinçsiz yapıldıysa gaflettir. Gaflet de olsa, ihanet de olsa, devlet adamının ne gaflete ne ihanete düşmemesi gerekir; çünkü bir de Öcalan davası ardından. Susurluk meselesi çözülmedi. Ama polis ve polisin içine ve Milli İstihbaratın içine sızmış kişiler, bunların kim olduğunu biliyordu, para kaynaklarını da biliyordu, halen de biliyor. Eğer ki, yeraltına gömülmüş silah cephane var ise, onun da nerede olduğunu biliyorlardı zaten, ama olayı çözmediler o tarihte.

Öcalan'ı Amerika teslim etti. Dikkat ediniz, 30 yıllık bir terör, 14 bin şehit, 300 milyar dolarlık bir ulusal kaynak yok olmuş. Bir örgüt var, örgütün başı yakalanıyor, soruşturma yapılıyor, yargılanıyor, bir tane gözaltı yok. Öcalan davasına bakın, Öcalan yakalandıktan sonra veya bize teslim edildikten sonra gözaltına alınan bir tane örgüt mensubu yoktur. Hani para kaynakları? Bir milyar dolar yıllık geliri var, kara para olarak; hani nerede? Yok. Hani arşivleri, kayıtları? Gidiyorlar emekli orgeneralin evini arıyorlar, CD, şu bu, ne bulursa topluyorlar. Peki, PKK terör örgütünün kayıtları nerede? Bir bakıyorsunuz ki bir yargılama, hızlı bir süreç, yapılıyor, bitiyor. Önce idam veriliyor, yasalar değişiyor, idam kaldırılıyor. İmralı'da bir karargâha konuluyor ve bu İmralı'da yatan, yattığı yerden

örgütü idare ediyor; o gündür, bu gündür. İşte hepimizin asıl düşünmemiz gereken tahmin ediyorum budur.

Dolayısıyla, benim gibi son 30 yılını bu işe vermiş insanlar tüm çıplaklığıyla bu olaya baktığında, bu Özal'dan itibaren başlayan sürecin tamamı küresel projeye hizmet etmiş gözüküyor; çünkü bunun tamamının sonucunda, sonuçtan geriye doğru giderseniz olay aydınlanıyor. Bu sürecin sonucunda en sonuna baktığınız zaman ortaya ne çıkıyor? Bir soruşturma, işte İstanbul'da yürütülen, hedefte Türk Silahlı Kuvvetlerinin generalleri gözaltına alınıyor. Şu projeye karşı çıkan insanlar, yani devletin ülkesiyle ve milletiyle bölünmez bütünlüğünü savunanlar gözaltına alınıyor. Bu arada çözülmeyen koalisyonlar dönemindeki Susurluk sanıkları dediğimiz kişiler, onlarla beraber iç içe getiriliyor. Bir bakıyorsunuz silah cephane, yanında bir tane özel harekâtçı polis, yanında bir tane orgeneral, yanında bir tane hukukçu; insanların akılları karıştırılıyor. Sonuçta karşımızda ne var? Tepkisiz bir toplum. Şu an baktığımız zaman, Türkiye'de tepkisiz bir toplum var. Nasıl tepkisiz bir toplum? Hepsi kuşkulu, hepsi güvensiz, kurumlar, devletin tüm kurumları tartışmalı.

İstanbul'da 18 tane vatandaşımız PKK'lı teröristler tarafından öldürülüyor. Aynı saatte ATV televizyonu, 4 saat müzik eğlence programı yayınlanıyor. Kimsede tepki yok, kimsede... Bugün bir haber alsak desek ki: "*Kıbrıs'ı Rumlar aldı*", tepki? Kerkük elden gitti, tepki? Hiçbir şey yok. Orduya bakıyorsunuz, bu küresel projeye direnmesi gereken en büyük ulusal güç ve bütün komutanları gözaltına alınıyor, subayları gözaltına alınıyor, bir kısmı hapse atılıyor ve ordu kendi iç güç ve disiplinini korumaya çalışıyor. Yani sonuç, şu sürecin sonucu budur.

Baktığınızda, biraz daha detay. Kıbrıs, güneydeki Rumlar AB ile anlaşma imzaladılar, Rumları devlet yaptılar, AB üyesi ülke yapan antlaşmanın altına imza attılar. Şimdi önümüze ne geliyor? "*Rumlara limanlarınızı açın, hava limanlarınızı açın*" diye önümüzde baskı var. Kerkük; Barzani tarafından işgal edildi, başında bir Kürt Vali var, Kerkük ve enerji havzalarını kendi toprakları içerisinde gösteriyor ve bütün dış ülkelerle Barzani anlaşmalar yapıyor. Irak'ın kuzeyinde Kürt Devleti parasıyla, askeriyle, bakanlarıyla, şusu ile busu ile fiilen kuruldu, bir tek Türkiye'nin garantörlüğüyle tanınması kaldı. Onu da yapıyorlar işte, görüşüyorlar.

Anadolu'da Türk varlığının yaşayabilmesi için Türk Devleti'nin Balkanlarda, Kafkaslarda, Kıbrıs'ta ve Kerkük'te, haklarını koruması gerekiyor, güvenliğini dışarıdan sağlaması gerekiyor. Eğer Kıbrıs giderse, Kerkük giderse, Kürt devleti kurulursa, zaten Balkan ve Kafkaslarda bir etkinliğimiz kalmadı, yurt içinde güvenliğimizi nasıl sağlayacağız? Zaten sağlayamıyoruz. Bugün demokrasi ve insan hakları adına ortaya çıkanlar? Görüyorsunuz işte Başbakanımız gidiyor Diyarbakır'a, bir tarafta kendisi demokrasi ve insan haklarından bahsediyor, arka sokakta DTP, PKK'lı teröristlerle halka kepenk kapattırıyor, Molotof kokteylleri atıyor, devlet binalarına saldırıyor. Peki, kişi güvenliğinin olmadığı yerde, kişinin insan hakkı olabilir mi, insan hak ve özgürlüklerini yaşayabilir mi? Yaşayamaz. O zaman nasıl bir tablo çıkıyor?

AKP-DTP-Barzani anlayacak ve işte kanunlar değişecek, Anayasa değişecek, kimlik değişecek, biz yine yaşamaya devam edeceğiz bu topraklarda, ama kimse *"ben Türküm"* demeyecek. Zaten televizyonlarda *"ben Türküm"* diyeni hiç duymadım son zamanlarda. Zaten Başbakan *"Ne Mutlu Türküm Diyene"* bile demiyor, *"Türkler, Kürtler, Lazlar, Çerkezler, Ermeniler"* diye böyle bahsediyor hepsinden. Bize *"Türkiyeli"* diyor, ama biz Türkiyeli değiliz. Türkiye'yi kuran Türkleriz biz; ondan hiç bahseden yok. Bakın, Kıbrıs'taki oyun da aynı. Kıbrıs Türkü'ne *"Kıbrıslı"* diyorlar. Anadolu'daki Türk Milletine *"Türkiyeli"* diyorlar. Kimlik gidiyor, kimlik. Kerkük gidiyor, işte yani tablo bu.

Peki, ne yapacağız? Tablo açık. Herkes açık açık konuşuyor, haritalarını koymuş, ülkemizi paylaşıyorlar; tablo bu. Avrupa çıkıyor diyor ki *"Biz Bizans'ın çocuklarıyız."* Silahlı güç Amerika diyor *"Haçlı seferlerini başlattım."*

3 gün önce 20 Ocak'ta Habertürk kanalında, Sırrı Sakık'la MHP'li Oktay Vural, Kürtçe TV üzerine bir açık oturum yaptı. Açık oturumun ilerleyen bölümünde, Sırrı Sakık dedi ki *"Biz sizin gibi başka coğrafyadan gelmedik"* dedi. Daha ne desin? Diyor ki *"Siz Orta Asya'dan geldiniz, işgalcisiniz, bu topraklar bizim"* diyor. Bunu diyen zihniyet AB ile de işbirliği yapıyor, Amerika'yla da yapıyor, İsrail'le de yapıyor, PKK'yla da yapıyor. Barzani'yle de yapıyor; olay açık.

Siyasi duruma baktığınızda son 2 yıldır, zaten Anayasa hazırlandı, bırakıldı, hazırlandı, bırakıldı, toplumu hazırlıyorlar. Daha dün Başbakan konuşuma yaptı,

dedi ki: “Üst kimlikle birleşeceğiz, Kürtler, Türkler, Lazlar, Çerkezler. Anayasadan Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlığı çıkartacağız” dedi.

Şimdi 66. maddeyi değiştirip de “Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlığı” dediğiniz zaman, Türkiyeli demeniz gerekiyor, yani TC vatandaşlığı da bu Türkiye’deki milletin adı ne? Dinleyiniz konuşmalarını Başbakanımızın, hiç “Türk Milleti” demiyor. “Milletimiz” diyor. Peki, Türkiye’deki bu milletin adı ne, Türkiyeli mi? “Türkiyeli” diye bir millet yok ki. “Türkiyeli” dediğiniz zaman, ta insanlığın ilk yaratılıştan bu coğrafyada yaşamış ölmüş, yaşamış ölmüş insanlar. Sürüler de öyle; sürüler de yaşıyor ölüyor, yaşıyor ölüyor. Biz sürü değiliz ki. Bizim ardımızda 5 bin yıllık yazılı bir tarih var. “Türkiyeli” dediğiniz zaman, o ardımızdaki 5 bin yıllık tarihi elimizden alıyorlar, elimizden.

İşte Ergenekon. Ergenekon ne? Türk Milletinin varoluş destanı, yani düşmanlardan korunup, güçlenip, dışarıya çıktığı destanın adı, düşmanları yendiği destanın adı, varoluş destanı. Ergenekon’u şimdi ayaklarının altında çiğniyorlar. Neyi çiğniyorlar? Varlığımızı, varoluşumuzu. Diyorlar ki: “Türk yok, Türk Milleti yok, Türk Bayrağı yok”. Yarın bu tartışmaların sonu neye gelecek? Türkiye Bayrağı, Türkiye Ordusu gibi her şeyin adına “Türkiye” koyacaklar, ama milletin adını? Onu kimse söylemiyor. Milletin adı Türk Milleti. Türk Milletiyse bu milletin adı, ardında tarihiyle birlikte bayrağın adı da “Türk Bayrağı”, devletin adı da “Türk Devleti”, ordunun adı da “Türk Ordusu”, ama ‘Türkiyeliye geçtiğimiz anda, milletimizi kendi elimizle yok etmiş oluyoruz, tarihimizi de yok etmiş oluyoruz.

Şu an ben açık söylüyorum, kimseden de korkacak bir şeyimiz yok. İşte tahtada gösteriyoruz, televizyonda anlatıyoruz, söylediklerimiz de varsa bir yanlış ya da yalan, çıksınlar söylesinler. Biz diyoruz ki: “Biz Türkiyeli değiliz, biz Türk Milletiyiz, biz Türküz”. Bu açık ve net. Dolayısıyla, siyasi irade kimin elinde olursa olsun, hangi partinin elinde olursa olsun, ardında 5 bin yıllık bir tarih olan Türk Milletini, bir kanun değişikliği ile tarihten silemez. Öyle bir şeyi yapmaya hakkı yok ve buna hepimizin de karşı çıkmamız gerekiyor.

Ama şu an uygulanan siyasete baktığınızda, Kıbrıs’ın Rumlara verilmesini kabul ediyor, güvenliğimizi tehlikeye düşürüyor. Bu siyaset Kerkük’ü Barzani’ye verip Kürt devletinin kurulduğunu kabul ediyor, birliğimizi ve güvenliğimizi tehlikeye düşürüyor, kimliğimizi değiştiriyor, topraklarımızı alıyor, bütün tesislerimizi satın

alıyor. Biz, yaşayan bu neslin insanları olarak, Türk Milletinin evlatları olarak; kendi toprağımızda ki, bu toprağı biz ne Amerika'dan parayla aldık, ne de Avrupa Birliğinden, her karışında şehit kanı var. Eğer Çanakkale'de 25 bin vatan evladı şehit düşmeseydi, biz burada yaşayamazdı. Dolayısıyla, bizim tarihe karşı da biz sorumluluğumuz var, ama izlenen siyaset, Bizans'ın çocuklarına hizmet ediyor; açık.

Sözde bir Ermeni meselesi, halen gündemde. İşte yasa tasarıları, işte sözde Kürt meselesi, devleti kuruldu. Bakın, Ermeni meselesiyle Kürt meselesi arasında bir tek fark vardır, o fark şudur: Ermeni meselesi, Ermeni cinayetleriyle Avrupa siyasetine çekilmiştir, işte yasalar çıkıyor, kanunlar çıkıyor, anıtlar dikiliyor. Sözde yaratılan, Özal dönemindeki Kürt meselesini Avrupa siyasetine çekecek bir Kürt devleti yoktur. Bugün yaşadığımız dönem, süreç budur. Kürt devletini tanıtmak, Irak'ın kuzeyinde Kürdistan'ı kurdurmak, Kürdistan devleti kurulduğunda Ermenistan Devleti'yle işbirliğine gidip masaya çekmek meseleyi, Avrupa siyasetinin içine çekmek. Çektikten sonra yasalarla topraklarımızın yönetimini elimizden almak, parçalamak diye hiç düşünmeyin şimdi.

Yönetim! Tesislerimiz satıldı, bankalarımız satıldı, işte ING Bank oldu bir tanesi, yani şimdi biz kimin bankalarında çalışıyoruz? Yabancıların. Kimin fabrikalarında? Yabancıların. Kimin yarın barajında, gölünde nehrinde? Yabancıların. Bu toprak bizim, bu vatan bizim. Bu tesislerin de bizim olması gerekiyor, ama elimizden aldılar. Adına özelleştirme dediler, özelleştirmeye ele geçen para, Türkiye'de mevcut siyasi yönetimin aldığı borcun bir yıllık faizi değil. Yani bir yıllık faiz uğruna bütün kaynaklarımızı sattık ve halen satmaya devam ediyoruz, yani teklif bu.

"Ne yapabiliriz?" diye soracak olursanız, sizler zaten bu tehdidi bilen düşünce sistemine sahip insanlarsınız. Halkımızın, sokakta yürüyen vatandaşın bunu görmesi gerekiyor. Sokakta yürüyen vatandaş, tehlikenin nerede olduğunu görürse, inanın bana sağduyusuyla bu tehlikeyi yok eder. O halde bizim ne yapmamız lazım? Bu tehlikeyi halkımıza anlatmamız lazım, birbirimize değil. Gidelim, sokaktaki vatandaşa anlatalım. Peki, kim yapacak bunu_ Medyamız yok, şuyumuz yok, buyumuz yok. Bir Ulus gazetesine sarıldık, sizlere de dağıtılıyor. Parayı siz verin, bir tane de adam tutun, köy kahvelerine ücretsiz gönderin,

mahalle kahvelerine ücretsiz dağıtın, 50 kuruş verip kimse gazete almıyor. Bu size söylediklerimi İzmir'de de, Kuş Adası'nda da, Çorum'da da, Yozgat'ta hepsini anlattık, hepsi sizler gibi düşünen insanlar, bu fikirlere sıcak baktı.

Sadece para vermek mesele değil. Ulus gazetesi Kızılay'da. Yönetimine sahip çıkmamız lazım. 2 kişi var, asgari ücretle çalışan. Onlar da yönetemiyor, yazı yazmamız lazım. İşte bu fikirlerinizi gazetede yazmamız lazım, gazeteyi sizin almanız lazım, sizin elinizde dağıtılması lazım. Daha önceden de birçok kişi, başta Hurşit Tolon Paşam olmak üzere, bu işe girmiş, ama sonuç çıkmamış. Neden? Sistem kurulmamış, sistem; çünkü kurulması düşünülen sisteme kimse sahip çıkmamış. Sadece abone olmak veya bir miktar para verip vicdanını rahatlatmak sorunu çözmiyor. Şu konuştuklarımızı halkın okuması lazım. Küresel güç yok, medyamız yok, paramız yok.

Bir Ulus gazetesine eğer ki, Ankara'da bin tane kahve varsa, siz kendi birliğinizle, bin kahveye; zamanında diğer gazetelere yaptıkları gibi, ücretini siz verip bedava dağıtabilirseniz, en azından bizimde ne düşündüğümüz veya ülkemizin içinde bulunduğu tehditlerin ne olduğunu halkımız görür. Bu millet ki, İstiklal Savaşı sonunda Şeyhülislam, Mustafa Kemal için idam fermanı vermiş. Bu millet ki, o taassup ortamında yine Mustafa Kemal'in arkasından geliyor. Halk, halk tehlikeyi görürse, ben bu tehlikeyi yok edeceğine inanıyorum. Onun dışında demokratik araçları kullanarak yapabileceğimiz pek fazla bir şey yok.

Neden dersiniz? Gözaltılarını görüyorsunuz. Konuşanların, bu fikri savunanların, örgütlü hale gelenlerin hepsini aldılar. Örgütlü hale gelenlerin, sokağa dökülenlerin, daha doğrusu halkı sokağa döküp, tehlikeyi anlatanların hepsini içeri aldılar. Dolayısıyla, ne yapacağız? Çıkarırlarsa, televizyonlarda anlatacağız, şu Ulus gazetesine destek vereceğiz. Bundan sonra yarın Muğla'ya gidiyorum, ondan sonra diğer illere. Halkın büyük bir ilgisi var. AKP, öyle siyasi parti yok. AKP'si, MHP'si, CHP'si, DSP'si hepsi geliyor, ama gelenler sokaktaki vatandaş, yani örgütlü toplumlara anlatmıyoruz biz, sokaktaki vatandaşları toplayıp anlatıyoruz. Elimizden geleni yapacağız. Biz inanıyoruz ki, halkımızın da sağduyusuyla bu tehlikenin de üstesinden geleceğiz; çünkü geriye dönüp baktığımızda, dediğim gibi biz bu toprakları kimseden satın almadık. Bizim de şehitlerimize karşı bir sorumluluğumuz var. Hepinize teşekkür ediyorum.

Sorularınızı cevaplayabilirim. Buyurun.

METİN GÜRLEYİK (Makine Mühendisi)- Bir ara Şubat'ta Irak'a girmiştik 15-20 bin askerle. Ondan sonra Amerikan Dışişleri Bakanı Hindistan'dayken "Türkler çıkmalı" dedi ve bir gecede politikamız değişti, geri çekildik. Orada 10 gün dayanan adam 3 gün daha kalır ve hallederdi, hepsini yok ederdik. Hiç çıkmayacaktık oradan.

E. Albay ERDAL SARIZEYBEK- Haklısınız, onunla ilgili "Son Harekât" kitabını da yazdık "Yaşar Paşaya da kırgınım" dedik. O bana kalırsa bir güç gösterisiydi. 12 Nisan 2007'de Genelkurmay Başkanı Yaşar Büyükanıt'ın bir açıklaması vardı. Orada açık açık şu anlattıklarımı Genelkurmay değerlendirmesi olarak anlattı ve sonunda da "Irak'a harekât yapılması şarttır" dedi, ama harekâtı yaptırmadılar. Ne olduysa 27 Nisanda bir e-muhtıra verildi. Ardından 22 Temmuz seçimleri, ANAP, Doğru Yol anlaştı, sonradan bozuldu, halkın umudunu aldılar. Genelkurmay o harekâtla teröristlere darbe vurdu, ama dediğiniz gibi bu harekâtın Barzani'yi de kapsayacak şekilde genişletilmesi gerekiyordu, genişletmediler. Amerika'yla hükümet anlaştı, izin vermedi.

METİN GÜRLEYİK- Şimdi de mesela, 3 kişi bir arada gelecekler falan, konuşulacak mı? Sınırı değiştirelim bir an evvel.

ERDAL SARIZEYBEK- Bakın, şöyle söyleyeyim: Bizim gücümüz var, biz, şu anda 24 saatte Kerkük'e gireriz ve Amerika'yı Kerkük'te masaya oturturuz. Eğer savaşabiliyorsa, gelsin savaşsın. Amerika'nın 5 bin tane askeri öldü. Amerika'da yer yerinden oynuyor, ama biz Anadolu'daki varlığımızı korumak için 1 milyon asker de feda ederiz. Bundan kimsenin korkusu yok, ama bu gücü kullanacak irade yok Türkiye'de.

METİN GÜRLEYİK- Asker var, merak etmeyin.

ERDAL SARIZEYBEK- Mevcut siyasi irade küresel projenin bir parçası olmuş, gücümüzü kullanamıyoruz ki. Avrupa Birliğine desek ki, "görüşmeleri askıya aldık". Kıbrıs'a desek ki, "Hatay gibi bir çözüm bulacağız" 24 saatte Kerkük'e girsek, bir de doğuya gidip vatandaşlarımıza desek ki: "Devlet gücünün otoritesinin üstünde hiçbir güç tanımam. O DTP, PKK, hepsinin ayağını kırarım" desek. Bir de "yaralarınızı sarmaya geldik" desek, sorunu çözeceğiz, ama bunu ne için diyeceğiz? "Anayasadaki Cumhuriyetin özelliklerini korumak için", yani

“devletin ülkesiyle ve milletiyle bölünmez bütünlüğünü savunmak için” diyeceğiz, ama bunu savunacak bir siyasi irade yok ki şu an. Gücümüzü kullanamıyoruz.

Aktütün iki kere basıldı. Basyan’dan geldiler, haritada gösterdim size, teröristler karşıda, Amerika izin vermiyor, siyasi irade Amerikan yörüngesinde bir siyaset izliyor. Yani şu an, bu siyasi irade halktan biri olarak benden destek almıyor ki, Amerika’dan alıyor. Başlı sıkışınca Avrupa Birliğine şikâyet ediyor, ama ekrana çıkıp ne diyor? “Ben halkı temsil ediyorum” diyor. “Ben halka hesap veririm” diyor. Hesap soran halk yok, yani durum bu. Soranları da alıyorlar işte. Vallahi zor bir dönem. Şöyle, yani Birinci Dünya Savaşı gibi, ama Birinci Dünya Savaşında düşman silahlıydı, görüyorduk, nişan alıp ateş ediyorduk. Şimdi düşman içimize girmiş, topraklarımız gidiyor, tesislerimiz gidiyor, yani milli çıkarlarımız elden gidiyor.

En basit bir örnek: Ekim 2002’de Türk Dışişleri Bakanlığı oturdu, Genelkurmayla bir karar aldı. “Barzani Kerkük’e girerse savaş nedenidir” dedi, Ekim 2002, Mart 2003’de 6 ay sonra Barzani Kerkük’ü işgal etti. Hani hiç kimse gitmedi, hani savaş nedeniydi? Yani bütün milli çıkarlar, Kasım 2002 seçimlerinden sonra tamamen ortadan kırmızıçizgiler kaldırıldı. Hatta ben bunu ısrarla televizyonlarda dile getirdiğim zaman, bir gün Başbakanımız cevap verdi. “Milli çıkarları halk tayin eder, halk da bizi seçti, biz tayin edeceğiz” dedi. Bu kadar basit, bu kadar basit.

CELAL KURTULUŞ (Maden Yüksek Mühendisi)- Sayın Albayım, bu derece zengin bilgi dağarcığınızı fevkalade güzel bir üslupla, kronolojik olarak bu topluma takdim ettiniz. Bundan onur duydum; hem teşekkür ediyorum hem sizi tebrik ediyorum.

ERDAL SARIZEYBEK- Sağ olun.

CELAL KURTULUŞ- Genelde bazı şeylerden bahsetmek istiyorum. Biz 5 bin yıllık bir milletiz. Bu milletin en iyi bildiğimiz tarihi, Osmanlı İmparatorluğu’ndan bu yana olan kısmıdır, ondan evvelkini tam manasıyla bilmiyoruz, ama biliyoruz ki 5 bin yıllığız en azından. Osmanlı İmparatorluğu zamanında bile çok korkunç olaylar olmuştur. Devletin bekası için ordu karargâhta harbe giderken, Kanuni Sultan Süleyman’ın -ki, en büyük Osmanlı hükümdarı, dünya hükümdarıdır Süleyman Magnificent- oğlu Mustafa’yı yan tarafta cellâtlar boğuyor, “baba beni

öldürüyorlar” diyor ve Süleyman’ın, muhteşem Süleyman’ın sesi çıkmıyor. Niyeymiş? Devletin bekası için evlat katli vacipmiş. Yoktur böyle bir şey. Bir baba bunu yapamaz; ister padişah olsun, ister ne bileyim Tophane rıhtımında hamal olsun ne olursa olsun, bu yapılamaz; bu bizim tarihimizde kara lekelerden biridir. Genç Osman, Yedikule Zindanlarında, her türlü tasalluta maruz kalarak ve boğularak öldürülmüştür. Bu bizim için kara bir lekedir.

Yakın tarihimize geliyoruz Sayın Albayım. Diyeceksiniz ki, *“biz öyle bir milletiz ki”* Tenzih etmek aklıma geldi, devletimin ve milletimin hiçbir kusuru yoktur. Ama bizi yöneten insanların kusurudur bu. Diyorum ki, biz gittik Yassıada’da muhakeme ettik, şuydu buydu. Ben bunun hiç üzerinde durmuyorum. Ondan sonra götürdük, bir Başbakanla iki bakanı İmralı’da astık. Şimdi binlerce evladımızı katleden bir adamı götürmüş orada besliyoruz. Bizden ne beklenir artık? Fakat konuşmanızın sonunda yüreğime su serptiniz, *“halkı bilgilendirmek bilinçlendirmek lazım”* dediniz. Bir hezeyan, bir sıkıntı içerisindeyim de onun için böyle hissi konuşuyorum. Hepinize saygılar sunuyorum. Hepinize teşekkür ederim.

SALONDAN- O anlattığınız olaylar bütününde Fethullah Gülen’i nereye oturtuyorsunuz ve nasıl bir etki fonksiyonu var bu olaylarda?

ERDAL SARIZEYBEK- Ben size, 30 yıllık Türk yakın tarihini anlatıyorum. 1991 yılında Özal, Vatana İhanet Kanununu kaldırdı. Atatürk zamanında 2 numaralı Hıyanet-i Vataniye Kanunu. 1991 yılında Özal, Hıyanet-i Vataniye Kanununu kaldırdı yerine Terörle Mücadele Kanununu koydu, ama o zaman hukukçularımız şunu görememiş: -biz zaten hiç göremedik de. Şimdi dedim ya, bu hükümet sağ olsun beni yetiştirdi, şimdi görüyoruz. Terörle Mücadele Kanununda bir madde koyuyorlar diyorlar ki: *“Cebir ve şiddet kullanarak, Anayasal düzeni değiştirmek. Devletin laik, demokratik, hukuk nizamını bozmak için cemiyet kurmak falan suç; ağır suç, terör suçu,”* ama cebir şiddet kullanmadan laik demokratik sistemi kurmak için örgütlenmek ve çalışmak suç değil, yani bu gün biz hepimiz Gülen diyoruz. Onun bir suçu yok ki. Onun işlediği suçu belirten bir kanun yok. Bakın, Türkiye’deki hukuk sistemi o kadar çarpık hale geldi ki. Bir yanda AK Parti, bir yanda Fetullah Gülen. AKP, laiklik karşıtı eylemlerin odağı olmak suçundan Siyasi Partiler Kanununa göre Anayasa Mahkemesinde yargılandı ve caza aldı. Öbür yanda Fetullah Gülen, o da laiklik karşıtı eylemlerin odağı olmak,

bu konuda örgütlenmek suçundan, Ağır Ceza Mahkemesinde Terörle Mücadele Kanununa göre yargılandı, beraat etti. İkisinin suçu da aynı.

Şimdi alın bunu Mustafa Kemal Atatürk dönemine götürün. 1925 yılında Atatürk, Şeyh Sait İsyanı'ndan sonra Vatana İhanet Kanununda bir değişiklik yaptı. Baktı ki bu iş, devleti tehdit ediyor, *“her kim halkın kutsal din duygularını suiistimal ederek cemiyet kurarsa, devlete karşı gelirse”* diye bir madde ekledi *“vatan haini sayılır, cezası idamdır”* dedi,

Yani şimdi şu AKP zihniyeti ile Gülen zihniyetini 1925 yılına götürsek, Mustafa Kemal ve arkadaşları burada olsa, yargıçlar da burada olsa, bugünün Anayasa Mahkemesi AKP'yi mahkûm ettiği için, 1925'in mahkemesi hepsini vatana ihanetten idam cezasına mahkûm ederdi. Yani şu an yasaları değiştirdiler, Milli Eğitimi ele geçirdiler ve yasalara göre bu suç değil ve halen de örgütlenmeleri devam ediyor.

Özal, Erdoğan siyaseti ne yaptı? Terörle Mücadele Kanununu 1991'de deyim gibi Özal değiştirdi. Erdoğan siyaseti de 2007'de Terörle Mücadele Kanununu değiştirdi, dedi ki *“Terörle ilgili suçların hazırlık soruşturması Ceza Muhakemesi Kanununa göre yapılır”* dedi, Ceza Muhakemesi Kanununu da değiştirdi, polis-in-askerin yetkilerini elinden aldı, teröre açık hale getirdi. Yani hepsi sistematik. Kaldı ki bundan sonra 1990'da Rusya'nın dağılması, Ermenistan'ın kurulması, 1980-1988 arasında İran ve Irak'ın kendi insan kaynaklarını ve enerjilerini tüketmeleri, ardından Irak'a yol vererek Kuveyt'in işgali, ardından Körfez Savaşı; hepsi bize göre bizim milletimize bir ihanetin parçaları olarak karşımıza çıkıyor. Yani bilinçli bir süreçten geçmişiz, birden bire bu duruma gelmemişiz. 30 yıldır en azı ki, onun gerisine gelin. 1970-1980 sağ-sol olaylarında kardeş kardeşe kırdırılmış, ardından 12 Eylül Harekâtı. 12 Eylül'de örgüte katılımlar artmış. Ardından Özal siyaseti. İşte bizde gelinen durum bu. Adım adım, ama görememişiz, ama en azından bundan sonra olacakları görüyoruz.

Olacaklar şu: Önce Anayasayı değiştirecekler. 66. madde değiştirilip, Türk kimliğini kaldıracaklar, Kürtçe eğitimi ikinci dil olarak koyacaklar. Yerel Yönetim Yasasını değiştirecekler. Belediyelere özerklik düzeyinde yetkiler verecekler, ardından özel atamalar yapacaklar doğuya. Yani çok kısa bir süre içerisinde

korkunç değişiklikler olacak doğuda. Gittiğiniz zaman her yerde Kürtçe tabela falan Türkçe'yi hiç göremeyeceksiniz.

Yönetim elimizden çıkınca insanlarımız da elimizden çıkıyor. Bunun üzerine bir de doğudaki insanlarımızı koymamız gerekiyor. Bu siyaset var ya siyaset, bizi bu hale getiren bu siyaset, yani siyaseti yapanlar. Atatürk, kendi ilke ve devrimlerini yurdun her karış toprağına yaymak için köy enstitüleri, halkevleri açmış, Etibank, Sümerbank; şu an Atatürk'ten kalan elimizde ne var? Yani sahip olduğumuz bütün ulusal kaynakları verdiler. Eğitim sistemini de verdiler. Bir tek beynimiz kaldı, o beynimizi almaya çalışıyorlar.

1945'ten sonra gelen bütün siyasi partiler, Doğu Anadolu'da bir feodal yapı olduğunu bilmelerine rağmen, aşiret yapısı olduğunu bilmelerine rağmen, ağalar üzerinden siyaset yapmışlardır. Bütün ağaları Meclise milletvekili getirmişler, ama doğuda Ortaçağ'ı yaşayan bir kabile toplumu bırakmışlardır. Bu kabile toplumunda -bakmayın siz bunlar insan hakları demokrasi falan diyorlar- Doğuda yok; çünkü demokrasi olamaz. Demokrasi olabilmesi için bireyin özgür iradesinin olması lazım. Doğuda özgür irade yok ki. Bir aşiret ağası çıkıyor diyor ki "50 bin oyum var". 50 bin oyum var diyen milletvekili seçiliyor, ama kimse şunu sormuyor: Hangi demokratik sistemde 1 kişi, 50 bin kişinin özgür iradesini avuçlarının içine alıyor?

Bakıyorsunuz cehalet orada. İşte diyorlar halkın aydınlanmasını. Aydınlanırsa halk, aşiret düzenini bozacak. Toprak; ağaların elinde, kaçak; ağaların elinde, terör; ağaların elinde -işte PKK- siyaset ağaların elinde, halk ağaların elinde. Bu ağalık düzeni yıkılmadıktan sonra doğudaki halkımıza sahip çıkmamız çok zor.

Şimdi ben gideyim Şemdinli'ye, köylere size bu anlattığımı anlatayım, daha sade anlatayım, beni anlasa bile, ağası ya da şeyhi, şıhı ne derse onu yapar. O sistem var, o sistem kurulmuş. Dolayısıyla, ikinci bir Mustafa Kemal devrimi gerekiyor. Atatürk'ün ilke ve devrimlerini Şemdinli'nin Ponur Köyü'ne kadar, oralara kadar yaymak gerekiyor. O da kolay değil, milli bir irade istiyor, milli bir irade.

YURDAGÜL AKSOY- Dediniz ya "her yeri özelleştirdiler," TELEKOM'u da özelleştirdiler. Tehlikeli bir durumda bizim haberleşmemizi kesseler, askeriyeninki

kalıyor. Onu da ne kadar -bilmiyorum yani- bir de siz üniversitelerde böyle konular yapıyorsunuz herhalde ama ikinci dönemde inşallah sizleri üniversitelerde de görmek istiyoruz gençlerimizle. O zaman biz çok memnun olduk, onu sormak istedim.

ERDAL SARIZEYBEK- Onlara da anlatıyorum. Yakında yollarda kalacağım yani, hayatım şu son dönemde hep yollarda geçiyor.

YURDAGÜL AKSU- Biz size hep dua ederiz, siz merak etmeyin. Allah size güç kuvvet versin.

ERDAL SARIZEYBEK- Sağ olun.

AKAD ÇUKUROVA- Değerli arkadaşlarım, Sayın Sarızeybek, yaşamakta olduğumuz sürecin gerçek bir fotoğrafını sundu. Üzücü bir fotoğraf. Kendisine çok çok teşekkür ediyoruz; ancak teşekkür etmek yetmez.

Değerli arkadaşlarım, ülkemizin birlik ve beraberliği için kahramanca çarpışan, gerektiğinde hayatını veren, gerektiğinde vücudunun bir uzvunu orada bırakan insanlara, bu ikinci satırda, silinen ikinci satırdaki siyaseti yürüten insanların bakış açısı beni son derece rahatsız etmektedir, sanıyorum halkımızı da son derece rahatsız etmelidir. Biz Türk Halkı olarak bu kahramanlarımıza sahip çıkmalıyız. Sahip çıktığımızı da Sayın Sarı Zeybek'in şahsında alkışlarımızla gösterelim değerli arkadaşlarım. (Sürekli alkışlar)

Değerli arkadaşlarım, bugün yıllar önce menfur bir saldırı sonucu bir hain bombanın sonunda vefat eden Uğur Mumcu'nun da Ölüm Yıldönümünü yaşıyoruz, O'nu da saygıyla analım efendim.

Efendim, hepinize çok teşekkür ediyoruz. (Alkışlar)

----&----